

uleiuri uzate dinspre România către instalații de incinerare sau co-incinerare aflate pe teritoriul altor state membre ori țări terțe.

Profitați pe cât posibil de derogările, prevăzute chiar de lege, de la obligația de autorizare!

Într-adevăr, nu se supun autorizării:

- a) operatorii economici care transportă deșeuri nepericuloase în sistem profesional;
- b) comercianții care nu intră fizic în posesia deșeurilor sau brokerii;
- c) operatorii economici care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare în anumite condiții. Mai exact, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului poate acorda, în baza normelor generale stabilite de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, unităților sau întreprinderilor derogări de la obligația stabilită pentru unitățile sau întreprinderile care desfășoară activități de tratare a deșeurilor de a obține o autorizație/autorizație integrată de mediu emisă de către autoritățile competente pentru protecția mediului, dar numai pentru următoarele operațiuni:
 - > eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locul de producție;
 - > valorificarea deșeurilor.

Cine efectuează controlul și care sunt contravențiile?

Activitățile pe care le-am prezentat în acest capitol se urmăresc și se supun controlului Gărzii Naționale de Mediu.

Personalul împuternicit din cadrul autorității publice centrale de protecție a mediului și din cadrul autorităților publice teritoriale de protecție a mediului poate să constate următoarele contravenții, care se sancționează cu amendă de la 3.000 la 7.500 lei:

- a) absența evidenței gestiunii deșeurilor;
- b) înscrierea de date incorecte în evidența gestiunii deșeurilor;
- c) neutilizarea codurilor deșeurilor prevăzute în Anexa nr. 2 pentru evidența gestiunii deșeurilor;
- d) netransmiterea evidenței gestiunii deșeurilor autorităților publice centrale și autorităților publice teritoriale de protecție a mediului.

Sub acest aspect reamintim că:

- > producătorii de deșeuri **nepericuloase**, unitățile și întreprinderile care desfășoară activități de tratare a deșeurilor, producătorii de deșeuri periculoase, operatorii economici care sunt autorizați pentru colectarea și transportul deșeurilor periculoase sau care acționează în calitate de comercianți de deșeuri ori brokeri sunt obligați să asigure evidența cronologică a gestiunii deșeurilor pentru fiecare tip de deșeu, precum și a cantității, naturii și originii deșeurilor și, după caz, a destinației, a frecvenței colectării, a mijlocului de transport și a metodei de tratare, operațiunii de valorificare sau eliminare a deșeurilor **și să o pună la dispoziția autorităților competente de control**, la cererea acestora;
- > producătorii și deținătorii de deșeuri **periculoase** sunt obligați să dețină buletinele de analiză care caracterizează deșeurile periculoase și să le transmită, **la cerere, autorităților competente** pentru protecția mediului.

Ca **regulă**, operatorii din ambele categorii de mai sus sunt **obligați** să păstreze evidența gestiunii deșeurilor cel puțin 3 ani. **Excepție** fac operatorii economici care desfășoară

șoară activități de transport, care trebuie să păstreze evidența timp de cel puțin 12 luni.

Clasificarea și codificarea deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, se fac astfel cum am arătat în Anexa nr. 2 la prezentul capitol.

Aspecte care țin de controlul autorităților

La cererea autorităților competente sau a unui deținător anterior sunt furnizate documentele justificative conform cărora operațiunile de gestionare au fost efectuate.

Anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri, în cazul în care au trecut printr-o operațiune de valorificare (vom detalia imediat) și dacă îndeplinesc criteriile specifice stabilite la nivelul Uniunii Europene, potrivit următoarelor condiții:

- a) substanța sau obiectul sunt utilizate în mod curent pentru îndeplinirea unor scopuri specifice;
- b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză;
- c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor;
- d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

Criteriile de mai sus:

- a) includ și valorile-limită pentru poluanți, dacă este necesar, și iau în considerare orice eventuale efecte negative asupra mediului ale substanței sau ale produsului în cauză;
- b) trebuie luate în considerare, cel puțin în cazul agregatelor, hârtiei, sticlei, metalelor, anvelopelor și al textilelor.

Operațiunile de valorificare despre care menționăm mai sus se referă la o serie de proceduri clarificate de la R1 la R12, astfel:

R1 – întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie;

Nu orice deșeu ars este considerat combustibil! Această operațiune presupune instalații de incinerare speciale, destinate tratării deșeurilor municipale solide, numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât:

- 0,60, pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă înainte de 1 ianuarie 2009;
- 0,65, pentru instalațiile autorizate după 31 decembrie 2008, folosindu-se următoarea formulă:

$$\text{Eficiența energetică} = [E_p - (E_f + E_i)] / 0,97 \times (E_w + E_f),$$

unde:

- E_p reprezintă producția anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulțind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 și energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1;
- E_f reprezintă consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an);
- E_w reprezintă energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an);
- E_i reprezintă energia anuală importată, exclusiv E_w și E_f (GJ/an);
- $0,97$ este un coeficient care reliefează pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării și radierii.

Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici existente pentru incinerarea deșeurilor.

Apoi, formula eficienței energetice este înmulțită cu un factor de corecție climaterică (FCC), după cum se indică mai jos:

1. FCC pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația Uniunii aplicabilă înainte de 1 septembrie 2015.

- $FCC = 1$, dacă $HDD \geq 3.350$
- $FCC = 1,25$, dacă $HDD \leq 2.150$
- $FCC = -(0,25 / 1.200) \times HDD + 1,698$, dacă $2.150 < HDD < 3.350$.

2. FCC pentru instalațiile autorizate după 31 august 2015 și pentru instalațiile de la punctul 1 după 31 decembrie 2029:

- $FCC = 1$, dacă $HDD \geq 3.350$
- $FCC = 1,12$, dacă $HDD \leq 2.150$
- $FCC = -(0,12 / 1.200) \times HDD + 1,335$, dacă $2.150 < HDD < 3.350$

Important!

- Valoarea rezultată a FCC va fi rotunjită la trei zecimale.
- Valoarea HDD (HeatingDegreeDays – grade zile pentru încălzire) ar trebui să fie considerată ca fiind egală cu media valorilor HDD pentru locul unde este situată instalația de incinerare, calculată pentru o perioadă de 20 de ani consecutivi anteriori anului pentru care se calculează FCC.
- Pentru calcularea valorii HDD ar trebui aplicată următoarea metodă stabilită de Eurostat: Valoarea HDD este egală cu $(18^{\circ}\text{C} - T_m) \times d$, dacă T_m este mai mic de sau egal cu 15°C (pragul de încălzire), și egală cu 0 dacă T_m este mai mare de 15°C ; T_m reprezintă media temperaturii exterioare $(T_{\min} + T_{\max}/2)$ dintr-o perioadă de d zile.
- Calculele trebuie efectuate zilnic ($d = 1$) și adunate pentru un an.

R 2 – valorificarea/regenerarea solvenților;

R3 – reciclarea/valorificarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică sau termochimică).

Aceasta include și gazeificarea și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice;

R 4 – reciclarea/valorificarea metalelor și compușilor metalici;

R 5 – reciclarea/valorificarea altor materiale anorganice.

Aceasta include și tehnologiile de curățire a solului care au ca rezultat operațiuni de valorificare a solului și de reciclare a materialelor de construcție anorganice;

R 6 – regenerarea acizilor sau a bazelor;

R 7 – valorificarea componentelor utilizați pentru reducerea poluării;

R 8 – valorificarea componentelor catalizatorilor;

R 9 – rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului;

R 10 – tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau pentru îmbunătățirea ecologică;

R 11 – utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 10;

R 12 – schimbul de deșuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11.

În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11;

R 13 – stocarea deșeurilor înainte oricărei operațiuni numerotate de la R 1 la R 12 (excluzând stocarea temporară¹ înainte colectării, la situl unde a fost generat deșeurul).

¹ Stocare temporară înseamnă stocarea preliminară a deșeurilor în vederea transportării la o instalație de tratare.

8. Regulamentul european privind protecția datelor cu caracter personal

În condițiile în care, așa cum vedem în prezentul capitol, protecția datelor personale presupune multe proceduri, cu reguli, excepții, excepții de la excepții, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene au considerat oportun să emită în domeniu un nou act normativ la nivel european, anume Regulamentul nr. 679/2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

Analizăm prevederile sale, în vigoare începând cu 25 mai 2018.

Ce a condus la necesitatea formulării unui regulament privind protecția datelor

Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este un drept fundamental. Principiile și normele referitoare la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor lor cu caracter personal ar trebui, indiferent de cetățenia sau de locul de reședință al persoanelor fizice, să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale acestora, în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal.

În altă ordine de idei, integrarea economică și socială care rezultă din funcționarea pieței interne a condus la o creștere substanțială a fluxurilor transfrontaliere de date cu caracter personal. Schimbul de date cu caracter personal între actori publici și privați, inclusiv persoane fizice, asociații și întreprinderi, s-a intensificat în întreaga Uniune. Conform dreptului Uniunii, autoritățile naționale din statele membre sunt chemate să coopereze și să facă schimb de date cu caracter personal pentru a putea să își îndeplinească atribuțiile sau să execute sarcini în numele unei autorități dintr-un alt stat membru.

Evoluțiile tehnologice rapide și globalizarea au generat noi provocări pentru protecția datelor cu caracter personal. Amploarea colectării și a schimbului de date cu caracter personal a crescut în mod semnificativ. Tehnologia permite atât societăților private, cât și autorităților publice să utilizeze date cu caracter personal la un nivel fără precedent în cadrul activităților lor. Din ce în ce mai mult, persoanele fizice fac publice la nivel mondial informații cu caracter personal.

Aceste evoluții impun un cadru solid și mai coerent în materie de protecție a datelor în Uniune, însoțit de o aplicare riguroasă a normelor, luând în considerare importanța creării unui climat de încredere care va permite economiei digitale să se dezvolte pe piața internă. Persoanele fizice ar trebui să aibă control asupra propriilor date cu caracter personal, iar securitatea juridică și practică pentru persoane fizice, operatori economici și autorități publice ar trebui să fie consolidată.

Mai mult, pentru a se asigura un nivel consecvent și ridicat de protecție a persoanelor fizice și pentru a se îndepărta obstacolele din calea circulației datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii, nivelul protecției drepturilor și libertăților persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea unor astfel de date ar trebui să fie echivalent în toate statele membre.

Sunt câteva din motivele pentru care a fost adoptat Regulamentul nr. 679/2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

De ce Regulament?

Pentru că, spre deosebire de Directivă (și înainte de Regulament exista – în vigoare până în 25 mai 2018 – o Directivă), Regulamentul este de directă și automată aplicare, în vreme ce Directiva necesită transpunere și adaptare, cu nuanțele aferente, în fiecare țară membră UE.

Posibilitatea de adaptare a Regulamentului la specificul național

Desigur, statelor membre UE ar trebui să li se permită să mențină sau să introducă dispoziții de drept intern care să clarifice într-o mai mare măsură aplicarea normelor Regulamentului.

În coroborare cu legislația generală și orizontală privind protecția datelor, prin care este pusă în aplicare Directiva 95/46/CE, statele membre au mai multe legi sectoriale specifice în domenii care necesită dispoziții mai precise. Regulamentul general privind protecția datelor oferă, de asemenea, statelor membre o marjă de manevră în specificarea normelor sale, inclusiv în ceea ce privește prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal („date sensibile”). În acest sens, nu exclude dreptul statelor membre care stabilește circumstanțele aferente unor situații de prelucrare specifice, inclusiv stabilirea cu o mai mare precizie a condițiilor în care prelucrarea datelor cu caracter personal este legală.

Protecția efectivă a datelor cu caracter personal în întreaga Uniune necesită nu numai consolidarea și stabilirea în detaliu a drepturilor persoanelor vizate și a obligațiilor celor care prelucrează și decid prelucrarea datelor cu caracter personal, ci și competențe echivalente pentru monitorizarea și asigurarea conformității cu normele de protecție a datelor cu caracter personal și sancțiuni echivalente pentru infrațiuni în statele membre.

Principii legate de prelucrarea datelor cu caracter personal

Datele cu caracter personal sunt:

- ⇒ prelucrate în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată („legalitate, echitate și transparență”);
- ⇒ colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri; prelucrarea ulterioară în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice nu este considerată incompatibilă cu scopurile inițiale, în conformitate cu articolul 89 alineatul (1), care dispune:
„Prelucrarea în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice are loc cu condiția existenței unor garanții corespunzătoare, în conformitate cu prezentul regulament, pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate. Respectivul garanții asigură faptul că au fost instituite măsuri tehnice și organizatorice necesare pentru a se asigura, în special, respectarea principiului reducerii la minimum a datelor. Respectivul măsuri pot include pseudonimizarea, cu condiția ca respectivul scopuri să fie îndeplinite în acest mod. Atunci când respectivul scopuri pot fi îndeplinite printr-o prelucrare ulterioară care nu permite sau nu mai permite identificarea persoanelor vizate, scopurile respective sunt îndeplinite în acest mod.”;

- ⇒ adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile în care sunt prelucrate („reducerea la minimum a datelor”);
- ⇒ exacte și, în cazul în care este necesar, să fie actualizate; trebuie să se ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că datele cu caracter personal care sunt inexacte, având în vedere scopurile pentru care sunt prelucrate, sunt șterse sau rectificate fără întârziere („exactitate”);
- ⇒ păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care nu depășește perioada necesară îndeplinirii scopurilor în care sunt prelucrate datele; datele cu caracter personal pot fi stocate pe perioade mai lungi în măsura în care acestea vor fi prelucrate exclusiv în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice, sub rezerva punerii în aplicare a măsurilor de ordin tehnic și organizatoric adecvate prevăzute în Regulament în vederea garantării drepturilor și libertăților persoanei vizate („limitări legate de stocare”);
- ⇒ prelucrate într-un mod care asigură securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale și împotriva pierderii, a distrugerii sau a deteriorării accidentale, prin luarea de măsuri tehnice sau organizatorice corespunzătoare („integritate și confidențialitate”).

Operatorul este responsabil de respectarea tuturor principiilor amintite și poate demonstra această respectare „responsabilitate”).

Condițiile legalității prelucrării

Prelucrarea este legală numai dacă și în măsura în care se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:

- persoana vizată și-a dat consimțământul pentru prelucrarea datelor sale cu caracter personal pentru unul sau mai multe scopuri specifice;
- prelucrarea este necesară pentru executarea unui contract la care persoana vizată este parte sau pentru a face demersuri la cererea persoanei vizate înainte de încheierea unui contract;
- prelucrarea este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului;
- prelucrarea este necesară pentru a proteja interesele vitale ale persoanei vizate sau ale altei persoane fizice;
- prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul;
- prelucrarea este necesară în scopul intereselor legitime urmărite de operator sau de o parte terță, cu excepția cazului în care prevalează interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, care necesită

protejarea datelor cu caracter personal, în special atunci când persoana vizată este un copil. Excepție: nu se aplică în cazul prelucrării efectuate de autorități publice în îndeplinirea atribuțiilor lor.

Ce pot face statele membre

Statele membre pot menține sau introduce dispoziții mai specifice de adaptare a aplicării normelor privind protecția datelor în ceea ce privește prelucrarea (atunci când este vorba de îndeplinirea unei obligații legale care îi revine operatorului sau atunci când prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul), prin definirea unor cerințe specifice mai precise cu privire la prelucrare și a altor măsuri de asigurare a unei prelucrări legale și echitabile, inclusiv pentru alte situații concrete de prelucrare. Temeiul pentru aceste prelucrări trebuie să fie prevăzut în:

- (a) dreptul Uniunii; sau
- (b) dreptul intern care se aplică operatorului.

Ce conține temeiul juridic care stă la baza prelucrării datelor

Temeiul juridic poate conține dispoziții specifice privind adaptarea aplicării normelor Regulamentului european privind datele personale, printre altele:

- ⇒ condițiile generale care reglementează legalitatea prelucrării de către operator;
- ⇒ tipurile de date care fac obiectul prelucrării;
- ⇒ persoanele vizate;
- ⇒ entitățile cărora le pot fi divulgate datele și scopul pentru care respectivele date cu caracter personal pot fi divulgate;
- ⇒ limitările legate de scop;
- ⇒ perioadele de stocare;
- ⇒ operațiunile și procedurile de prelucrare, inclusiv măsurile de asigurare a unei prelucrări legale și echitabile.

Dreptul Uniunii sau dreptul intern urmărește un obiectiv de interes public și este proporțional cu obiectivul legitim urmărit.

Cazuri în se pot prelucra datele personale în alt scop decât cel pentru care au fost colectate

Prelucrarea în alt scop decât cel pentru care datele cu caracter personal au fost colectate nu se bazează pe consimțământul persoanei vizate sau pe dreptul Uniunii sau dreptul intern în cazul în care constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică pentru a proteja obiective cum sunt:

- ⇒ securitatea națională;
- ⇒ apărarea;
- ⇒ securitatea publică;
- ⇒ prevenirea, investigarea, depistarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea sancțiunilor penale, inclusiv protejarea împotriva amenințărilor la adresa securității publice și prevenirea acestora;
- ⇒ alte obiective importante de interes public general ale Uniunii sau ale unui stat membru, în special un interes economic sau financiar important al Uniunii sau al unui stat membru, inclusiv în domeniile monetar, bugetar și fiscal și în

U 4. PREVENIRE SI APARARE IMPOTRIVA INCENDIILOR

I. Privire generală asupra domeniului

Apărarea împotriva incendiilor reprezintă un ansamblu **integrat** de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate potrivit Legii nr. 307/2006 (legea-cadru în domeniul apărării împotriva incendiilor), în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a incendiilor și asigurării intervenției operative pentru limitarea și stingerea incendiilor, în vederea evacuării, salvării și protecției persoanelor periclitate, protejării bunurilor și mediului împotriva efectelor situațiilor de urgență determinate de incendii.

Apărarea împotriva incendiilor constituie o activitate de interes public, național, cu caracter permanent, la care sunt obligate să participe, în condițiile legii menționate, Legea nr. 307/2006, autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și toate persoanele fizice și juridice aflate pe teritoriul României.

Legislația specifică operează cu termeni și expresii proprii, care au următorul înțeles:

- a. situația de urgență* – evenimente excepționale, cu caracter nonmilitar, care amenință viața sau sănătatea persoanei, mediul înconjurător, valorile materiale și culturale, iar pentru restabilirea stării de normalitate sunt necesare adoptarea de măsuri și acțiuni urgente, alocarea de resurse specializate și managementul unitar al forțelor și mijloacelor implicate;
- b. amploarea situației de urgență* – mărimea ariei de manifestare a efectelor distructive ale acesteia în care sunt amenințate sau afectate viața persoanelor, funcționarea instituțiilor statului democratic, valorile și interesele comunității;
- c. intensitatea situației de urgență* – viteza de evoluție a fenomenelor distructive și gradul de perturbare a stării de normalitate;
- d. starea potențial generatoare de situații de urgență* – complex de factori de risc care, prin evoluția lor necontrolată și iminența amenințării, ar putea aduce atingere vieții și sănătății populației, valorilor materiale și culturale importante și factorilor de mediu;
- e. iminența amenințării* – parametrii de stare și timp care determină declanșarea inevitabilă a unei situații de urgență;

- f. factor de risc* – fenomen, proces sau complex de împrejurări congruente, în același timp și spațiu, care pot determina sau favoriza producerea unor tipuri de risc;
- g. tipuri de risc* – cazuri de forță majoră determinate de incendii, cutremure, inundații, accidente, explozii, avarii, alunecări sau prăbușiri de teren, îmbolnăviri în masă, prăbușiri ale unor construcții, instalații ori amenajări, eşuarea sau scufundarea unor nave, căderi de obiecte din atmosferă ori din cosmos, tornade, avalanșe, eșecul serviciilor de utilități publice și alte calamități naturale, sinistre grave sau evenimente publice de amploare determinate ori favorizate de factori de risc specifici; grevele nu pot fi considerate tipuri de risc în domeniul PSI;
- h. intervenția operativă* – acțiunile desfășurate, în timp oportun, de către structurile specializate în scopul prevenirii agravării situației de urgență, limitării sau înlăturării, după caz, a consecințelor acesteia;
- i. evacuarea* – măsură de protecție luată în cazul amenințării iminente, stării de alertă ori producerii unei situații de urgență și care constă în scoaterea din zonele afectate sau potențial a fi afectate, în mod organizat, a unor instituții publice, agenți economici, categorii sau grupuri de populație ori bunuri și dispunerea acestora în zone și localități care asigură condiții de protecție a persoanelor, bunurilor și valorilor, de funcționare a instituțiilor publice și agenților economici;
- j. autorizație de securitate la incendiu* – actul administrativ emis, în baza legii, de inspectoratul pentru situații de urgență județean sau al municipiului București, prin care se certifică, în urma verificărilor în teren și a documentelor privind realizarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor, îndeplinirea cerinței esențiale securitate la incendiu – la construcții, instalații tehnologice și alte amenajări; autorizația de securitate la incendiu conferă persoanelor fizice sau juridice, deținătoare ale construcțiilor, instalațiilor și ale altor amenajări, dreptul de a le edifica, de a le pune în funcțiune și de a le exploata din punctul de vedere al îndeplinirii cerinței esențiale – securitate la incendiu;
- k. aviz de securitate la incendiu* – actul emis, în baza legii, de inspectoratul pentru situații de urgență județean sau al municipiului București, după verificarea de conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice în vigoare a măsurilor de apărare împotriva incendiilor, adoptate în documentațiile tehnice de proiectare, pentru îndeplinirea cerinței esențiale – securitate la incendiu – a construcțiilor, instalațiilor și altor amenajări;
- l. incendiu* – ardere autoîntreținută, care se desfășoară fără control în timp și spațiu, care produce pierderi de vieți omenești și/sau pagube materiale și care necesită o intervenție organizată în scopul întreruperii procesului de ardere;
- m. cauză a incendiului* – suma factorilor care concură la inițierea incendiului, care constă, de regulă, în sursa de aprindere, mijlocul care a produs aprinderea, primul material care s-a aprins, precum și împrejurările determinante care au dus la izbucnirea acestuia;

- n. mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor* – sisteme, instalații, echipamente, utilaje, aparate, dispozitive, accesorii, materiale, produse, substanțe și autospeciale destinate prevenirii, limitării și stingerii incendiilor;
- o. operațiuni de lungă durată* – intervențiile pentru stingerea incendiilor și eliminarea efectelor negative ale acestora cu o durată mai mare de 4 ore;
- p. organizare a intervenției în caz de incendiu* – ansamblul măsurilor tehnico-organizatorice necesare stabilirii forțelor, responsabilităților, sarcinilor, mijloacelor, metodelor și procedeele ce pot fi utilizate pentru evacuarea și salvarea persoanelor și animalelor, protecția bunurilor și vecinătăților, precum și pentru stingerea incendiilor;
- q. pericol iminent de incendiu* – situația creată de cumularea factorilor care concură la inițierea incendiului, declanșarea acestuia fiind posibilă în orice moment;
- r. schemă cu riscurile teritoriale* – documentul întocmit de inspectoratul pentru situații de urgență județean sau al municipiului București, care cuprinde tipurile de riscuri specifice, precum și resursele estimate pentru gestionare;
- s. plan de analiză și acoperire a riscurilor* – documentul care cuprinde riscurile potențiale dintr-o unitate administrativ-teritorială, măsurile, acțiunile și resursele necesare pentru managementul riscurilor respective;
- t. prevenirea incendiilor* – totalitatea acțiunilor de împiedicare a inițierii și propagării incendiilor, de asigurare a condițiilor pentru salvarea persoanelor și bunurilor și de asigurare a securității echipelor de intervenție;
- u. raport de intervenție* – documentul operativ de informare și analiză statistică în care se înscriu datele esențiale constatate la locul intervenției privind amploarea și intensitatea incendiului, cauza probabilă a acestuia, efectele produse, desfășurarea intervenției, forțele participante și timpii operativi realizați;
- v. stingere a incendiilor* – totalitatea acțiunilor de limitare și întrerupere a procesului de ardere prin utilizarea de metode, procedee și mijloace specifice;
- w. utilizator* – persoana fizică sau juridică ce folosește un bun, cu orice titlu, în interesul său, al altuia sau în interes public;
- x. scenariu de securitate la incendiu* – documentul care descrie calitativ evoluția unui incendiu în timp, identificând evenimentele-cheie care îl caracterizează și îl diferențiază de alte incendii posibile într-o incintă.

II. Cum organizăm și desfășurăm în condiții LEGALE activitatea de apărare împotriva incendiilor?

Organizarea apărării împotriva incendiilor presupune operațiuni destul de complexe pentru o societate, indiferent de mărimea ei, **ba chiar și pentru o PFA/întreprindere individuală/familială:**

- a. stabilirea structurilor cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor;
- b. elaborarea, aprobarea și difuzarea actelor de autoritate: decizii, dispoziții, hotărâri și altele asemenea, prin care se stabilesc răspunderi pe linia apărării împotriva incendiilor;
- c. elaborarea, aprobarea și difuzarea documentelor și evidențelor specifice privind apărarea împotriva incendiilor;
- d. organizarea apărării împotriva incendiilor la locurile de muncă;
- e. planificarea și executarea de controale proprii periodice, în scopul depistării, cunoașterii și înlăturării oricăror stări de pericol care pot favoriza inițierea sau dezvoltarea incendiilor;
- f. analiza periodică a capacității de apărare împotriva incendiilor;
- g. elaborarea de programe de optimizare a activității de apărare împotriva incendiilor;
- h. îndeplinirea criteriilor și a cerințelor de instruire, avizare, autorizare, atestare, certificare, agrementare, prevăzute de actele normative în vigoare;
- i. realizarea unui sistem operativ de observare și anunțare a incendiului, precum și de alertare în cazul producerii unui astfel de eveniment;
- j. asigurarea funcționării la parametrii proiectați a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor;
- k. planificarea intervenției salariaților, a populației și a forțelor specializate, în caz de incendiu;
- l. analizarea incendiilor produse, desprinderea concluziilor și stabilirea împrejurărilor și a factorilor determinanți, precum și a unor măsuri conforme cu realitatea;
- m. reglementarea raporturilor privind apărarea împotriva incendiilor în relațiile generate de contracte/convenții;
- n. asigurarea formularelor tipizate, cum sunt permisele de lucru cu focul, fișele de instruire.

Cui se aplică?

Se aplică operatorilor economici și instituțiilor care au un număr de salariați cel puțin egal cu cel stabilit, conform legii, pentru întreprinderile mici¹.

Pentru operatorii economici, instituțiile și alte persoane juridice ce desfășoară activități în domeniu reglementat de o autoritate, **care nu se încadrează în aceste prevederi**, administratorul, conducătorul sau persoana cu funcții de conducere, după caz, asigură organizarea activității de apărare împotriva incendiilor prin **emiterea următoarelor documente**:

¹ Conform Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, întreprinderi mici sunt cele care au între 10 și 49 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă sau dețin active totale de până la 10 milioane euro, echivalent în lei.

VI.E. În ce constau instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor?

Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor sunt un set de reguli ce se elaborează pentru locurile de muncă stabilite de administrator/conducător, obligatoriu pentru toate locurile cu risc de incendiu.

Acestea cuprind:

- a) prevederile specifice de apărare împotriva incendiilor din reglementările în vigoare;
- b) obligațiile salariaților privind apărarea împotriva incendiilor;
- c) regulile și măsurile specifice de apărare împotriva incendiilor pentru exploatarea instalațiilor potrivit condițiilor tehnice, tehnologice și organizatorice locale, precum și pentru reparații, revizii, întreținere, oprire și punere în funcțiune;
- d) evidențierea elementelor care determină riscul de incendiu sau de explozie;
- e) prezentarea pericolelor care pot apărea în caz de incendiu, cum sunt intoxicațiile, arsurile, traumatismele, electrocutarea, iradierea etc., precum și a regulilor și măsurilor de prevenire a acestora.

Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor se elaborează de șeful sectorului de activitate, instalație, secție, atelier, se verifică de cadrul tehnic sau de persoana desemnată să îndeplinească atribuții de apărare împotriva incendiilor și se aprobă de administrator/conducător.

Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor se afișează, în întregime sau în sinteză, în funcție de volumul lor și de condițiile de la locul de muncă respectiv.

Un exemplar al tuturor instrucțiunilor de apărare împotriva incendiilor se păstrează la cadrul tehnic sau la persoana desemnată să îndeplinească atribuții de apărare împotriva incendiilor.

Salariații de la locurile de muncă pentru care s-au întocmit instrucțiunile au obligația să le studieze, să le însușească și să le aplice.

Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor se completează în toate cazurile cu informațiile din planurile de intervenție, acolo unde acestea sunt întocmite.

Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor se actualizează la modificări, modernizări, dezvoltări, reprofilări și la apariția unor noi reglementări.

Fiecare instrucțiune de apărare împotriva incendiilor trebuie să aibă înscrisă data întocmirii/reviziei și data aprobării.

Indicatoarele de securitate, respectiv de interdicție, avertizare, orientare și/sau informare se execută, se amplasează și se montează conform reglementărilor și standardelor de referință.

În anumite situații, indicatoarele pot fi însoțite de înscrisuri explicative și în limbi de circulație internațională.

Obligația de a amplasa, de a monta și de a păstra integritatea indicatoarelor revine conducătorului locului de muncă.

Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor proprii spațiilor și construcțiilor pentru birouri

La întocmirea instrucțiunilor de apărare împotriva incendiilor se vor avea în vedere următoarele cerințe minimale:

- ✓ specificul activităților care se desfășoară în spațiile și construcțiile respective pentru birouri;
- ✓ categoria de utilizatori care trebuie să le cunoască și să le aplice;
- ✓ includerea regulilor de prevenire a incendiilor și enumerarea mijloacelor de apărare împotriva incendiilor din dotarea sau echiparea construcțiilor;
- ✓ modalitățile practice de evacuare a utilizatorilor;
- ✓ dotarea cu mijloace de intervenție adecvate pentru stingerea incendiului, necesare personalului de intervenție propriu și extern.

Extrase din instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor, cuprinzând prevederi specifice, se afișează la fiecare loc de muncă; de asemenea, se afișează în locuri vizibile extrase din instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor pentru clienți.

Evacuarea utilizatorilor și securitatea forțelor de intervenție

Pentru evacuarea în condiții de siguranță a utilizatorilor în caz de incendiu, căile de evacuare trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- a) conformare la foc și amplasare corespunzătoare;
- b) separare de alte funcțiuni prin elemente de separare la foc și fum;
- c) asigurarea controlului fumului;
- d) limitarea producerii incendiului și fumului.

În funcție de categoria construcției, instalației sau a amenajării și de destinația acesteia, se au în vedere și alte măsuri specifice, cum sunt:

- a) dimensionarea, realizarea, dispunerea și marcarea căilor de evacuare și a ieșirilor de evacuare corespunzător numărului de utilizatori și stării sănătății acestora, conform prevederilor reglementărilor tehnice;
- b) prevederea instalațiilor de detectare și semnalizare a incendiului, precum și de comunicare-avertizare;
- c) prevederea instalațiilor de iluminat de siguranță, alimentate din surse corespunzătoare; prevederea instalațiilor de semnalizare a ieșirilor de urgență;
- d) prevederea de dispozitive de siguranță la uși, cum sunt blocări în poziție deschisă, dispozitive antipanică și altele asemenea;

- e) prevederea de sisteme de orientare în caz de incendiu, cum sunt indicatoare de securitate, marcaje fotoluminiscente și altele asemenea;
- f) prevederea de instalații de presurizare și alte sisteme de control al fumului;
- g) prevederea de locuri sigure de salvare în interiorul și/sau în afara construcției;
- h) prevederea unor mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor pentru a fi folosite de utilizatori sau de pompieri, cum sunt instalațiile de hidranți, coloanele uscate și altele asemenea.

Instalațiile de semnalizare a ieșirilor de urgență trebuie să indice utilizatorilor traseul de evacuare, ușile de evacuare, marcarea scărilor de evacuare din clădire și marcarea ușilor și traseelor care nu servesc la evacuare.

La proiectarea și la executarea căilor de evacuare se interzice prevederea ușilor care se pot bloca în poziție închisă, reducerea gabaritelor stabilite prin reglementări tehnice, prevederea de finisaje combustibile, cu excepția celor admise prin norme, de oglinzi, praguri sau de alte elemente care pot crea pe timpul incendiilor dificultăți la evacuare, cum sunt împiedicarea, alunecarea, contactul sau coliziunea cu diverse obiecte, busculada, panica și altele asemenea.

Pentru securitatea echipelor de salvare/forțelor de intervenție sunt necesare:

- > măsuri pentru ca echipele de intervenție și salvare să-și desfășoare activitatea la un nivel adecvat de securitate și să părăsească clădirea fără riscuri de accidente;
- > amenajări pentru accesul forțelor de intervenție în clădire și incintă, pentru autospeciale și pentru ascensoarele de pompieri;
- > măsuri care să permită ca stingerea să fie realizată eficient în interiorul și în jurul construcției.

Măsurile, condițiile tehnice, performanțele și nivelurile de performanță privind proiectarea căilor de evacuare și acces aferente construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor se realizează conform prevederilor reglementărilor tehnice specifice.

Obligații la evacuarea în caz de incendiu în spațiile pentru birouri

Proprietarul, conducătorul instituției/operatorului economic sau administratorul are următoarele obligații privind asigurarea evacuării în caz de incendiu:

- a. stabilește modalitățile și procedurile de evacuare a persoanelor și bunurilor, adaptate la categoria spațiilor și construcțiilor pentru birouri;
- b. stabilește modalități de evacuare a persoanelor care nu se pot evacua singure;
- c. asigură instruirea personalului propriu privind atribuțiile ce le revin din organizarea evacuării în caz de incendiu;